ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Νατάσα Κεφαλληνού

Θέλω να σου μιλήσω, να σου πω δυο λόγια για τον **Ερκάν,** την **Χάρικα**, την **Φαντίκ.** Μπορεί τα ονόματά τους να σου φαίνονται «περίεργα», «εξωτικά», οι ζωές τους μακρινές, κι όμως αυτοί οι άνθρωποι ζουν, εργάζονται, παλεύουν δίπλα σου. Ξενιτεμένοι και διωκόμενοι από το καθεστώς στην Τουρκία, ζουν κοντά δυο δεκαετίες στην Ελλάδα. Πολιτικοί πρόσφυγες με όλα τα απαραίτητα χαρτιά, τους νόμους και τις βούλες του ελληνικού κράτους. Πρόκειται για ανθρώπους που δεν ιδιώτευσαν, δεν φρόντισαν να βρουν τη βολή τους στο νέο τόπο υποδοχής, κυρίως δεν ξέχασαν τους συντρόφους τους που έμειναν πίσω, φυλακισμένοι και βασανιζόμενοι μέσα στα «λευκά κελιά».

Με την υπόσχεση να συνεχίσουν τον αγώνα, να κάνουν γνωστό παντού τον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα του τουρκικού καθεστώτος (ενός καθεστώτος που καταστέλλει τους κοινωνικούς αγώνες, βγάζει στην παρανομία την Αριστερά, ποινικοποιεί τα πολιτικά φρονήματα, στέλνει τα δημοκρατικά δικαιώματα στο απόσπασμα) από την πρώτη στιγμή δραστηριοποιήθηκαν ανοιχτά και δημόσια: συμμετείχαν ενεργά στην **Επιτροπή Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν,** παλεύοντας για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των διωκόμενων και φυλακισμένων αγωνιστών στην Τουρκία. Μάλιστα, πρόκειται για τα πιο γνωστά μέλη της Επιτροπής: πάντα μπροστά στις κινητοποιήσεις, τις απεργίες, τις πολιτικές εκδηλώσεις, με νόμιμη μακροχρόνια δράση, γνωστοί σε εκατοντάδες πολιτικά πρόσωπα, συνδικαλιστές, οργανώσεις.

Από αγωνιστές... τρομοκράτες

Ο **Ερκάν, η Χάρικα, η Φαντίκ** «οι οποίοι μέχρι τώρα ήταν αγωνιστές, πλέον θεωρούνται τρομοκράτες» μού λέει η Εμινέ, και αυτή μέλος της Επιτροπής. Τι συνέβη; Στις 27 Ιουνίου, η Φαδίκ μαζί με άλλα δύο μέλη της Επιτροπής συμμετείχαν σε διαμαρτυρία ενάντια στις φυλακές τύπου Γ, μπροστά από το υπουργείο Δικαιοσύνης, διαμαρτυρία που διοργάνωναν οι οικογένειες των κρατουμένων. «Οι αστυνομικοί αμέσως έτρεξαν πάνω τους και τους προσήγαγαν», με συνοπτικές διαδικασίες, επισημαίνει η Εμινέ. Οι δύο από τους τρεις

αφέθηκαν ελεύθεροι, αλλά η Φαντίκ μεταφέρθηκε στην αντιτρομοκρατική. Στις 9 το βράδυ, αστυνομική έφοδος πραγματοποιήθηκε στο σπίτι της και προσήχθησαν άλλα τέσσερα άτομα (μεταξύ των οποίων ο Ερκάν και η Χάρικα). Την επόμενη μέρα, τελείως απρόσμενα, ανακοινώθηκε στους τρεις ότι συλλαμβάνονται για εμπλοκή στην **υπόθεση της Χίου** (εντοπισμός ποσότητας όπλων στη θαλάσσια περιοχή του νησιού, πέρυσι). Προκειμένου να λάβουν τις απολογίες τους, ο ειδικός ανακριτής Εφέτης Βορείου Αιγαίου, που έχει χρεωθεί την υπόθεση Χίου, μαζί με τον εισαγγελέα εφετών Βορείου Αιγαίου, προσήλθαν στην Αθήνα. Οι τρεις αγωνιστές απολογήθηκαν με τυπικά υπομνήματα, αρνούμενοι όλες τις κατηγορίες. Ωστόσο ο ειδικός εφέτης ανακριτής, με σύμφωνη γνώμη και του εισαγγελέα, αποφάσισαν την προφυλάκιση τους, στον Κορυδαλλό, αρνούμενοι να εξετάσουν έστω και ένα μάρτυρα από όλους όσους είχε προτείνει η υπεράσπιση και οι οποίοι ήταν παρόντες κατά την απολογία των τριών (προερχόμενοι από όλους σχεδόν τους πολιτικούς χώρους, εκπρόσωποι συνδικάτων, πολιτικών κομμάτων).

Ο Ερκάν και η Φαντίκ

Οι τρεις πολιτικοί πρόσφυγες βαρύνονται με σοβαρότατες κατηγορίες, βάσει τρομονόμου. «Οι κατηγορίες θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν γελοίες, αν δεν ήταν εξαιρετικά επικίνδυνες» επισημαίνει η δικηγόρος των τριών, Αλέκα Ζορμπαλά, και συμπληρώνει «στα κατηγορητήρια δεν αναφέρονται συγκεκριμένα γεγονότα και αξιόποινες πράξεις αλλά μόνο οι διατάξεις νόμου, βάσει των οποίων διώκονται». Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται το άρθρο

187Α, παρ. 6 του Ποιν. Κώδικα που ποινικοποιεί κάθε πράξη που αφορά την παροχή πληροφοριών και οικονομικών μέσων σε τρομοκρατική οργάνωση. Βάσει αυτού διώκεται «όποιος παρέχει κάθε είδους περιουσιακά στοιχειά, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα, ανεξάρτητα από τον τρόπο κτήσης τους, σε τρομοκρατική οργάνωση ή μεμονωμένο τρομοκράτη, ή για την συγκρότηση τρομοκρατικής οργάνωσης, ή για να καταστεί κάποιος τρομοκράτης, ή τα εισπράττει, συλλέγει ή διαχειρίζεται χάριν των ανωτέρω, ανεξάρτητα από την διάπραξη οποιουδήποτε εγκλήματος από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, εν γνώσει της μελλοντικής αξιοποίησής τους, παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες για να διευκολύνει, ή να υποβοηθήσει την τέλεση από τρομοκρατική οργάνωση, ή από μεμονωμένο τρομοκράτη οποιουδήποτε από τα κακουργήματα της παραγράφου 1.».

Η **Α. Ζορμπαλά** επισημαίνει ότι «κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προσκομίστηκε, που να καταδεικνύει ότι οι τρεις παρείχαν οικονομική στήριξη ή πληροφορίες σε τρομοκρατική οργάνωση». «Ακόμη και κάποια ανακτημένα αρχεία που αποσπάστηκαν από τα γραφεία τους στη Τζαβέλλα και τα οποία αόριστα και ασαφώς θεωρούνται ως τα στοιχεία που τους δένουν με την υπόθεση, πάσχουν πλήρως σε δικονομικό επίπεδο» τονίζει. Παρά το αβάσιμο του κατηγορητηρίου οι τρεις θα παραμείνουν προφυλακισμένοι στην καλύτερη περίπτωση έξι μήνες (καθώς η υπόθεση της Χίου θα εκδικαστεί Νοέμβριο – Δεκέμβριο, λογικά πριν να παρέλθει το 18μηνό). Οι ποινές δε, με τις οποίες απειλούνται είναι εξαιρετικά βαριές (μέχρι 10 έτη). Όπως υποστηρίζει η δικηγόρος «δεν είναι απίθανο να τους αποδοθούν και άλλες κατηγορίες και να παραταθεί η προφυλάκιση, καθώς το ‘’ξεχείλωμα’’ του κατηγορητηρίου και η εμπλοκή κατηγορουμένων τούρκων πολιτικών προσφύγων και σε άλλες υποθέσεις ήδη επιχειρείται, με στόχο να μην μείνει κανείς ελεύθερος σε αυτήν τη φάση».

Ποινικοποίηση της αλληλεγγύης

«Θέλουν να μας σβήσουν, να μας εξοντώσουν οικονομικά, να ποινικοποιήσουν την Επιτροπή και την έννοια της αλληλεγγύη», λέει η Εμινέ. Στην ουσία, οι τρεις κατηγορούνται γιατί συγκέντρωναν χρήματα για τους φυλακισμένους αγωνιστές στην Τουρκία. Αυτή η πράξη αλληλεγγύης θεωρείται «παροχή χρηματοοικονομικών μέσων σε τρομοκρατική οργάνωση»! Εδώ, αξίζει να σημειωθεί, ότι η ενεργοποίηση αυτών των διατάξεων του τρομονόμου γίνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Η επίσημη πρώτη έγινε για ένα τμήμα κοινωνικών αγωνιστών που θεωρείται από τους «από πάνω» πιο «ευάλωτο», καθώς ελπίζουν ότι η δίωξη δεν θα προκαλέσει ισχυρές αντιδράσεις.

Για να καταλάβουμε την εξαιρετική επικινδυνότητα της υπόθεσης, αρκεί να πούμε ότι με αυτές τις διατάξεις δυνητικά θα μπορούσε να διωχθεί οποιοσδήποτε συγκεντρώνει χρήματα για έναν υπόδικο, δηλαδή αθώο μέχρι της αποδείξεως του αντιθέτου, ή και φυλακισμένο. Πρόκειται για εφιαλτικό κατασταλτικό σενάριο, καθώς η εφαρμογή του ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για κάθε κίνημα αλληλεγγύης και αλληλέγγυο. Για παράδειγμα, σε αυτό το πλαίσιο θα μπορούσε να διωχθεί, όποιος διοργάνωσε κάποια εκδήλωση για την οικονομική ενίσχυση του προφυλακισμένου Κώστα Σακκά ή των πιτσιρικάδων από τη Λάρισα, που τον Δεκέμβρη του 2008 είχαν συλληφθεί «στο σωρό» και κατηγορήθηκαν για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης (κατηγορία η οποία κατέρρευσε στο δικαστήριο και οι κατηγορούμενοι αθωώθηκαν πανηγυρικά). Το δεδομένο αυτό κάνει σαφές, ότι η υπόθεση δεν αφορά μόνο τους Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες, αλλά κάθε κοινωνικό αγωνιστή, αλληλέγγυο, κάθε άνθρωπο που υπερασπίζει το δίκιο, ενάντια σε μια κυβέρνηση που φαίνεται να παραβιάζει συστηματικά τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα ατομικά δικαιώματα.

Περίεργες... συμπτώσεις

Οι τρεις αγωνιστές που βαφτίστηκαν εν μια νυκτί τρομοκράτες παραπέμφθηκαν με ένταλμα

σύλληψης που είχε βγει το Μάρτιο, όπως υποστήριξαν οι αρχές. Ωστόσο πολλά ερωτηματικά προκαλεί το γεγονός ότι και οι τρεις καθ" όλη τη νόμιμη και δημόσια δραστηριοποίηση και παραμονή τους στη χώρα, δεν αντιμετώπισαν κανένα πρόβλημα από τις αστυνομικές αρχές ούτε παλαιότερα, ούτε τους τελευταίους μήνες. Χαρακτηριστικό είναι ότι και οι τρεις, λίγες μέρες πριν την σύλληψη τους, είχαν περάσει από το τμήμα αλλοδαπών και είχαν ανανεώσει τα χαρτιά τους. Ο Ερκάν δε, τον τελευταίο καιρό είχε συναντηθεί με τον υπουργό Δικαιοσύνης για να συζητήσουν σχετικά με τα αιτήματα των πολιτικών κρατουμένων. Και εδώ διερωτάται κανείς: πώς είναι δυνατόν ούτε το αλλοδαπών, αλλά ούτε καν ο ίδιος ο υπουργός να μην γνώριζε ότι συναντά… επικίνδυνους τρομοκράτες;

Οι συλλήψεις των τριών, με ένα καταφανώς κατασκευασμένο κατηγορητήριο, δεν αποτελούν κεραυνό εν αιθρία, αντίθετα είναι συνέχεια του πογκρόμ που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου εδώ και δύο χρόνια ενάντια στους Τούρκους και Κούρδους πολιτικούς πρόσφυγες. Το κατασταλτικό «μενού» τα έχει όλα: επιθέσεις, διώξεις, συλλήψεις, απαγωγές, χαλκευμένες κατηγορίες, φυλακίσεις, βασανισμούς, απόπειρες έκδοσης στην Τουρκία, παρεμπόδιση πολιτικής δράσης, εκδόσεις σε ευρωπαϊκές χώρες, βάσει του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, «ντου» σε στέκια (το προηγούμενο καλοκαίρι, τα γραφεία τους στην Τζαβέλα έγιναν «φύλλο και φτερό» από την αστυνομία για τέσσερις ολόκληρες μέρες).

«Όλα αυτά είναι αποτελέσματα της δίχρονης στενής συνεργασίας του ελληνικού και τουρκικού κράτους, των ελληνικών και τουρκικών μυστικών υπηρεσιών με τη βοήθεια των ΗΠΑ», υποστηρίζει η Εμινέ. Και ποιος μπορεί να αρνηθεί ένα τέτοιο επιχείρημα, όταν οι απροσδόκητες συλλήψεις των τριών έγιναν **δυο ημέρες (27/6) μετά από τη συνάντηση του υπουργού Εξωτερικών της Ελλάδας, Ευάγγελου Βενιζέλου, με τον υπουργό Εξωτερικών του τουρκικού κράτους, Αχμέτ Νταβούτογλου**, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 25/6, στο περιθώριο της υπουργικής Συνόδου του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες, με θέμα τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Εκεί ο Έλληνας υπουργός Εξωτερικών δήλωσε: «Μιλήσαμε ανοιχτά για όλα τα θέματα και μείναμε σύμφωνοι να χρησιμοποιούμε τους διαύλους της πολιτικής επικοινωνίας». Αλήθεια δεν είναι περίεργη σύμπτωση; Και πως είναι δυνατόν, επικίνδυνοι τρομοκράτες, που υποτίθεται ότι έχουν εκδοθεί εντάλματα σύλληψης τους προ μηνών, να κυκλοφορούν ελεύθεροι, να διαμένουν σε σπίτια γνωστά στις αρχές, να δραστηριοποιούνται μέρα μεσημέρι, να επισκέπτονται ακόμη και υπουργούς και τελικά να συλλαμβάνονται δύο μέρες μετά τη συνάντηση των υπουργών των δύο κρατών; Επιπλέον, πώς εξηγείται η εμπλοκή του FBI στην υπόθεση, που ζήτησε να ανακρίνει τους τρεις αγωνιστές (οι ίδιοι αρνήθηκαν ακόμη και να παρευρεθούν στο ίδιο δωμάτιο με τους Αμερικανούς πράκτορες);

Η στήριξη στους τρεις είναι επιβεβλημένη όχι μόνο γιατί είναι αδιανόητη η φυλάκιση και δίωξη αγωνιστών με κατασκευασμένα κατηγορητήρια αλλά γιατί η κατασταλτική μεθόδευση της κυβέρνησης ανοίγει τον ασκό του Αιόλου, δίνοντας τη δυνατότητα της ποινικοποίησης κάθε πράξης αλληλεγγύης.

toperiodiko.gr